

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. гр.Велинград, 24.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, III - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА Д. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Административно наказателно дело № 20225210200036 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „89 Сървисис“ ЕООД, ЕИК 201302128, със седалище и адрес на управление: гр. Пазарджик, ул. „Васил Априлов“ № 5, ет. 12, ап. 46 против Наказателно постановление № 13-002918/19.10.2021 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Пазарджик, с което на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева), на основание чл. 416, ал. 5 от КТ вр. чл. 415, ал. 3 от КТ, за извършено нарушение по чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ.

В жалбата се навеждат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление (НП). Твърди се, че същото е издадено при съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Формулирано е искане за отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател „89 Сървисис“ ЕООД, чрез процесуалния си представител адв. Иван Аврамов, поддържа жалбата.

Въззиваемата страна – Директора на Дирекция „Инспекция по труда“

гр. Пазарджик, чрез юрк. Радослава Тодорина, в съдебно заседание оспорва жалбата и моли съда да потвърди атакуваното НП. Депозира писмени бележки, в които излага доводи за правилност и законосъобразност на НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Релевира възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на насрещната страна.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и след като анализира събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.07.2021 г., около 15:50 часа, свидетелите Г. Т. С. и Ф. АХМ. АЛ., и двамата заемащи длъжността „главен инспектор“ в Дирекция „Инспекция по труда“ – Пазарджик, извършили проверка за спазване на изискванията на трудовото законодателство и осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд в обект на контрол: хотел „Зора“, стопанисван от жалбоподателя „89 Сървисис“ ЕООД, находящ се в гр. Велинград, ул. „Юндола“ 4-ти километър. В момента на проверката проверяващите установили трима работника, които полагат труд и им предоставили декларации по чл. 402 от КТ, които да попълнят. Сред заварените да работят в хотела била и ЕМ. Ц. Б., която престирала труд като сервитьор. В декларацията си от 26.07.2021 г. ЕМ. Ц. Б. посочила, че работи в хотел „Зора“, гр. Велинград, с работно време „четири часа по график“, с почивни дни – по график и трудово възнаграждение от 325 лв. Контролните органи изискали от дружеството да представи документи относно правоотношенията със заварените да полагат труд лица, като такива били представени на 28.07.2021 г. в сградата на Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик. На същата дата - 28.07.2021 г. била извършена проверка на представените трудови досиета на заварените работници, при която се установило, че между ЕМ. Ц. Б. и дружество „89 Сървисис“ ЕООД ЕООД е сключен трудов договор № 35 на 25.07.2021 г. с дата на постъпване на работа – 26.07.2021 г. като сервитьор, при 4-часов работен ден и основно месечно трудово възнаграждение 400 лева. Трудовият договор бил регистриран в ТД на НАП на 27.07.2021 г. в 14:47:04 часа. За констатациите при проверката на 26.07.2021 г. бил съставен Протокол № ПР 2125162/30.07.2021 г.

Въз основа на установеното в хода на проверката контролните органи при Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик приели, че дружеството-жалбоподател е извършило нарушение на чл. 63, ал. 2 вр. чл. 63, ал. 1 от КТ, тъй като в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на КТ, на 26.07.2021 г. в обект на контрол: хотел „Зора“, стопанисван от „89 Сървисис“ ЕООД, находящ се в гр. Велинград, ул. „Юндола“ 4-ти километър, е допуснало до работа като „сервитьор“ ЕМ. Ц. Б., ЕГН *****, без преди това да ѝ е предоставило копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП.

За констатираните обстоятелства свид. Г. Т. С. – главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 13-002918/30.07.2021 г. Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП, в което нарушението е описано по идентичен начин. С НП на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв., на основание чл. 416, ал. 5 от КТ вр. чл. 415, ал. 3 от КТ, за извършено нарушение по чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ .

Наказателното постановление било връчено на 19.01.2022 г. на дружеството-жалбоподател, чрез пълномощника Диана Минева Георгиева, надлежно упълномощена с нотариално заверено пълномощно с рег. № 3605/19.11.2015 г. на Нотариус Юлия Ваклинова, с рег. № 436 по регистъра на НК.

Гореописаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от писмените доказателства, приложени по административнонаказателната преписка, надлежно приобщени по делото, както и от събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства.

Разпитана като свидетел актосъставителят Г.С. потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. Изложеното от актосъставителя се подкрепя от показанията на свид. Ф.А., участвал при извършване на проверката в обекта на контрол на 26.07.2021 г. и на представените впоследствие документи от дружеството-жалбоподател, в хода на която е установено нарушението. Актосъставителят Г.С. и свид. Ф.А. излагат, че при проверката на документите на дружеството са установили, че ЕМ. Ц. Б. е била в трудово правоотношение с жалбоподателя, както и че към

момента на проверката на 26.07.2021 г. същата е била допусната да работи, без преди това да ѝ бъде връчено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП.

Съдът кредитира показанията на свидетелите Г.С. и Ф.А., както и приетите писмени доказателства по делото, тъй като намира същите за достоверни, логични, последователни, взаимно допълващи се и непротиворечиви помежду си.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН.

Обжалваното НП е издадено от компетентен орган – Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице – свид. Г.С., заемаща длъжността „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик. Компетентността на административнонаказващия орган следва от представеното по делото заверено копие на Заповед № 3-0058/11.02.2014 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Видно от т. 4 от визираната заповед, на директорите на Дирекции „Инспекции по труда“ са делегирани правомощия да издават наказателни постановления по актове за установяване на административни нарушения, издадени от инспектори или от съответните длъжностни лица на Дирекции „Инспекции по труда“, посочени в чл. 21, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Съгласно чл. 416, ал.1 от КТ актовете за нарушения на трудовото законодателство се съставят от държавни контролни органи, каквито съгласно чл. 399, ал.1 от КТ са Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и нейните

подразделения, включително Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик, чийто служител е свид. Г.С., съставила АУАН. Компетентността на актосъставителя от своя страна произтича директно от разпоредбата на чл. 21, ал. 4, т. 3 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.

АУАН и НП са издадени при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН давностни срокове.

Спазени са и изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и чл. 43 от ЗАНН – АУАН е съставен в присъствието на надлежно упълномощен пълномощник на дружеството-нарушител и на свидетеля Ф.А., който е присъствал при установяване на нарушението. Актът е подписан от съставителя и от свидетеля, посочен в него, като същият е предявен на нарушителя да се запознае със съдържанието му и е подписан от пълномощника му Диана Минева Георгиева.

Настоящата съдебна инстанция намира, че от формираната по делото доказателствена съвкупност се установява по безспорен начин осъществяването от страна на жалбоподателя на състава на административното нарушение по чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ, доколкото между работодателя „89 Сървисис“ ЕООД и работника ЕМ. Ц. Б. е бил сключен трудов договор № 35/25.07.2021 г., лицето ЕМ. Ц. Б. се е намирало на 26.07.2021 г. в обект на контрол: хотел „Зора“, гр. Велинград, стопанисван от „89 Сървисис“ ЕООД и е било допуснато да изпълнява трудовите си задължения без да му е връчено уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено в ТД на НАП.

Независимо от гореизложеното, при съблюдаване на основните принципи в административнонаказателния процес за законоустановеност на нарушението и законоустановеност на наказанието, съдът намира, че атакуваното НП е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила.

В случая жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ, като правилната санкционна норма е чл. 414, ал. 3 от КТ, съгласно която работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер

от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. В атакуваното НП обаче като санкционна разпоредба е посочена тази по чл. 415, ал. 3 от НК, съгласно която който не оказва съдействие на контролен орган за спазване на трудовото законодателство при изпълнение на неговите функции, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с глоба в размер от 100 до 500 лв. или имуществена санкция в размер от 2500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв. Нормата на чл. 415, ал. 3 от КТ е неотнوسима към процесния случай. Не се твърди, а и липсват данни, жалбоподателят да е отказал съдействие на контролните органи за спазване на трудовото законодателство при изпълнение на техните функции. В процесния случай е допуснато явно несъответствие между нарушението, за което е санкциониран жалбоподателят и наложената санкция, което влече незаконосъобразност на НП и е самостоятелно основание за неговата отмяна.

Неправилното посочване на санкционната разпоредба в НП е винаги съществено нарушение на процесуалните правила, защото се отразява върху възможността на санкционирания субект да разбере без съмнение не само за какво негово поведение е санкциониран, но и въз основа на кой закон. С прилагането на неотносима към разглеждания случай санкционна норма административнонаказващият орган е нарушил принципа за законоустановеност на административното наказание, което нарушение е съществено и неотстранимо в хода на съдебното производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН административното нарушение е такова деяние, което е обявено за наказуемо с административно наказание. Предназначението на санкционната разпоредба е да посочи освен вида и размера на приложимото наказание, то също и субекта, спрямо когото може да бъде наложено това наказание, предпоставките за неговото налагане, както и наличието на законово основание за санкциониране на конкретното нарушение на жалбоподателя. Ирелевантна е причината, поради която се е стигнало до неправилно посочване на санкционната разпоредба. Дори и да се касае за техническа грешка, тя пряко е рефлектирала върху правото на защита на санкционираното лице – да разбере какво е наложеното му наказание, на какво основание се налага и на кое нарушение съответства то. Това от своя страна води до ограничаване правото на наказаното лице да организира адекватно и в пълен обем защитата си и е основание за отмяна на НП.

Мотивиран от гореизложеното съдът намира, че атакуваното НП е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

По разноските:

При този изход на правния спор, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, право на разноси има дружеството-жалбоподател. Същото не е направило своевременно искане за присъждане на разноси, поради което такива не следва да се присъждат в негова полза.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ „Наказателно постановление № 13-002918/19.10.2021 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Пазарджик, с което на „89 Сървисис“ ЕООД, ЕИК 201302128, със седалище и адрес на управление: гр. Пазарджик, ул. „Васил Априлов“ № 5, ет. 12, ап. 46 е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева), на основание чл. 416, ал. 5 от КТ вр. чл. 415, ал. 3 от КТ, за извършено нарушение по чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ .

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____